

Sygn. akt III KK 469/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj (przewodniczący)

SSN Marian Buliński

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

Protokolant Łukasz Biernacki

w sprawie M. J.

skazanego z art. 279 § 1 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 18 stycznia 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w T.

z dnia 8 września 2015 r., sygn. akt II K (...);

**uchyła zaskarżony wyrok w stosunku do M. J. i sprawę w tym
zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w T.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T., po uwzględnieniu wniosku oskarżyciela publicznego złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., wyrokiem z dnia 8 września 2015 roku (II K (...)) wymierzył M. J., na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy, która obejmowała skazania:

za popełnienie czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności; za popełnienie czynu z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten w odniesieniu do M. J. uprawomocnił się w dniu 30 września 2015 roku.

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją na korzyść skazanego M. J. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu zmodyfikowanego przez prokuratora wniosku o skazanie M. J. za zarzucane mu przestępstwa bez przeprowadzenia rozprawy, pomimo że wymiar kary łącznej pozbawienia wolności sformułowany był w nim wadliwie, co skutkowało rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k. poprzez orzeczenie w wydanym na posiedzeniu wyroku kary łącznej w rozmiarze przewyższającym sumę kar jednostkowych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w odniesieniu do M. J. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

W załączonym do aktu oskarżenia z dnia 25 lutego 2015 r. wniosku prokurator postulował orzeczenie wobec M. J. za czyny wskazane w pkt I i II aktu oskarżenia kar po roku pozbawienia wolności, za czyn wskazany w pkt III aktu oskarżenia kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn wskazany w pkt IV kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i w konsekwencji kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 2015 r. Przewodnicząca poinformowała o treści notatki urzędowej z dnia 14 kwietnia 2015 r., w której podano, że prokurator wniósł o modyfikację wniosku m.in. w odniesieniu do M. J. poprzez przyjęcie, że czyny zarzucane oskarżonemu w pkt I i II aktu oskarżenia stanowią ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i wymierzeniu mu za nie kary roku pozbawienia

wolności. Jak nadto wynika z treści przedmiotowej notatki, w pozostałym zakresie wniosek prokuratora pozostał bez zmian.

Na posiedzeniu w dniu 8 września 2015 r. Sąd Rejonowy w T. uwzględnił wniosek oskarżyciela publicznego o wydanie wobec M. J. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy na podstawie art. 335 § 1 i 2 k.p.k., mimo iż jego modyfikacja nie uwzględniała potrzeby obniżenia kary łącznej pozbawienia wolności, postulowanej nadal w rozmiarze 2 lat i 6 miesięcy, a zatem wniosek ten w zakresie wymienionej kary łącznej naruszał prawo materialne, tj. art. 86 § 1 k.k. W sytuacji bowiem przyjęcia, że za czyny z pkt II aktu oskarżenia, stanowiące ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k., winna być wymierzona kara 1 roku pozbawienia wolności (nie zaś, jak przed dokonaniem modyfikacji, kary po roku pozbawienia wolności), kara łączna stosownie do brzmienia tego przepisu mogła być wymierzona w wysokości nie przekraczającej sumy kar jednostkowych (tj. roku, 10 miesięcy i 6 miesięcy pozbawienia wolności), czyli 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzenie wobec M. J. kary łącznej pozbawienia wolności w rozmiarze 2 lat i 6 miesięcy nastąpiło więc z rażącym naruszeniem art. 86 § 1 k.k., do którego doszło w wyniku zaaprobowania przez Sąd (z rażącą obrazą art. 343 § 7 k.p.k.) wadliwie zmodyfikowanego wniosku prokuratora, złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Uchybienia te niewątpliwie miały istotny wpływ na treść prawomocnego orzeczenia, wyrażający się w orzeczeniu wobec oskarżonego kary łącznej przekraczającej sumę kar jednostkowych.

Mając powyższe na względzie należało uchylić zaskarżony wyrok w odniesieniu do M. J. w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T., który prawidłowo procedując w zakresie zmodyfikowanego przez prokuratora wniosku będzie mógł także uzyskać aktualne stanowisko oskarżonego w tym zakresie.

r.g.